

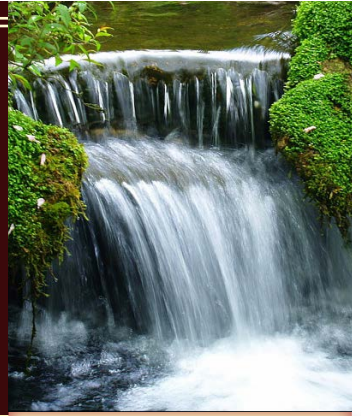

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מקוה ישראל ה'

חלק יז

על חיוב ושמירת תורת המקוואות

אור הזוהר 224 * אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

פרק לד

בו יבואר מספר הקדוש ראשית חכמה בקוצר אמרים הלכות ואזהרות מיוחדות בגודל הזהירות בטבילת עזרא - גודל הנחיצות לטבול במקוה - היאך להתנהג באין לו מקוה באותו מקום - היאך לנהוג כל הזמן עד הטבילה בבוקר - אנן קרוצי חומר בודאי מן הדין שיהא נזהרין בטבילת המקוה בכל יום בהכנה דרבה, ולשוב בתשובה, כדברי הרמב"ם זכרונו לברכה לטהר נפשו מטומאת הנפשות, ולא יהא מן הכלל ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חקי וגו' - צריך שיהיה שמח בעשיית המצוה כמו ההולך להרויח ממון הרבה שהוא שמח בה, כן יהיה שמח במצות

מצוה זו. מאריכין ימיו ושנותיו, עד כאן לשונו.

הטעם לאריכות ימים

והטעם מפני שסודה במקום אריכות החיים דיינו על ה' כדפי' בזוהר ושלוש ראשונות חשובות כאחת גם העושה המצוה בחשק כחשקו בחיים כי הוא במצוה שהוא ידו"ד והוא מקור החיים, והוא דבק בעילת העילות הדבק בידו"ד בודאי יאריך ימים בכונתו זאת. וצריך שיהיה שמח בעשיית המצוה כמו ההולך להרויח ממון הרבה שהוא שמח בה, כן יהיה שמח במצות שהוא דבק בשמו הגדול ידו"ד ובחיים העליונים ומתקן נשמתו, וכמו שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים קיט, קכד) שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב, ואומר (חבקוק ג, יז) ואני בידו"ד אעלוזה.

וצריך לחשוב בעשיית המצוה הזאת יראה וצריך ואהבה כדרך שצריך בכלל המצוות כדפי' הרשב"י ע"ה. יראה שלא יתירשל מעשייתה וירא מהמלך העליון המצווה אותה וראוי שלא לעבור על רצונו ויחשוב אילו מלך בשר ודם היה מצוה אותה כיצד היה זהיר לעשותה שלא לעבור על מצות המלך. ומצד האהבה שיחשוק באהבת המלך שראוי מפני אהבתו שאפילו היה מצוה לו שיפיל עצמו לכבשן האש כאברהם היה משליך עצמו כל שכן כי כל מצות המלך הם לתועלתנו להנחילנו עולם שכולו ארוך, כאומרו (דברים ו, כה) וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות, ואפילו בעולם הזה יש לו שכר טוב בעמלו, כמו שאמרו זכרונו לברכה (ברכות פרק ג) שסגולתה לאריכות ימים, זה לשונם, אמר רבי ינאי שמעתי שמחמירין בה ושמעתי שמקילין בה וכל המחמיר בה על עצמו

דאמר בעל קרי אסור בדברי תורה הכי קאמר מה טיבן בארבעים סאה אפשר בתשעה קבין מה טיבן בטבילה אפשר בנתינה, אמר רבי חנינא גדר גדול גדרו בה, דתניא מעשה באחד שתבע אשה לדבר עבירה אמרה לו ריקא יש לך ארבעים סאה שאתה טובל בהן מיד פירש, אמר להו רב הונא לרבנן רבותי מפני מה אתם מזלזלין בטבילה זו אי משום צינה אפשר במרצאות, אמר ליה רב חסדא וכי יש טבילה בחמין, אמר ליה רב אדא בר אהבה קאי כוותך רבי זירא הוה יתיב באגנא דמיא בי מסותא אמר ליה לשמעיה זיל ואייתי לי תשעה קבין ושדי עלוי אמר ליה רבי חייא בר אבא למה ליה למר כולי האי והא יתיב בגוייהו אמר ליה כארבעים סאה מה ארבעים סאה בטבילה ולא בנתינה אף תשעה קבין בנתינה ולא בטבילה רב נחמן תקן חצבא בת תשעה קבין כי אתא רב דימי אמר רבי עקיבא ורבי יהודה גלוסטרא אמרו לא שנו אלא לחולה לאונסו אבל לחולה המרגיל ארבעים סאה אמר רב יוסף אתבר חצביה דרב נחמן.

א. ובענין כל המחמיר בטבילת עזרא מאריכין ימיו ושנותיו ראה מסכת ברכות (דף כב עמוד א) וזה לשונו: דתניא רבי יהודה בן בתירא אומר אין דברי תורה מקבלין טומאה כי אתא זעירי אמר בטלוה לטבילותא ואמרי לה בטלוה לנטילותא מאן דאמר בטלוה לטבילותא כרבי יהודה בן בתירא מאן דאמר בטלוה לנטילותא כי הא דרב חסדא לייט אמאן דמהדר אמיא בעידן צלותא. תנו רבנן בעל קרי שנתנו עליו תשעה קבין מים טהור נחום איש גם זו לחשה לרבי עקיבא ורבי עקיבא לחשה לבן עזאי ובן עזאי יצא ושנאה לתלמידיו בשוק פליגי בה תרי אמוראי במערבא רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא חד תני שנאה וחד תני לחשה מאן דתני שנאה משום בטול תורה ומשום בטול פריה ורביה ומאן דתני לחשה שלא יהו תלמידי חכמים מצויים אצל נשותיהם כתרנגולים אמר רבי ינאי שמעתי שמקילין בה ושמעתי שמחמירין בה וכל המחמיר בה על עצמו מאריכין לו ימיו ושנותיו. אמר רבי יהושע בן לוי מה טיבן של טובלי שחרין מה טיבן הא איהו

מוכיח במשניות של טהרות (מקואות פרק ג) מה שכתב הגאון זכרוננו לברכה דאין מתפללין עד שירחצו אינו נראה למורי הרב נר"ו, ואם אין לו מים או אפילו יש לו מים ואינו טובל או אינו רוחץ אפילו הכי אינו מפסיד התפלה מפני זה, דודאי אף על פי שהתפלה יותר מקובלת עם הטבילה לדברי הכל אין לו להפסיד מפני זה תפלתו. וכן כתב רבינו משה זכרוננו לברכה דכל ראשי ישיבות שבבבל תמהו עליו למה היה מקל כל כך בענין טבילות בעל קרי, והוא זכרוננו לברכה השיב להם שמימי לא בטל אותה אלא שלא היה יכול לכתוב בחבורו כי אם היוצא מן הדין על פי ההלכה, עיין שם. ודברי רבינו יונה בזה הוא כפי סברתו שכתב שדברי תורה חמורים יותר מן התפלה, ולכן תפלה לא יבטל כדי שלא יעבור זמנה, אבל דברי תורה לפי סברתו לא יקרא. ואני אומר דירא שמים יצא ידי כלם ובזמן שימצא גופו בריא יחמיר במו' סאה ז' ואם גופו חלוש או בימי הצנה יתן עליו ט' קבין של מים חמין.

ומכל מקום אם הוא אנוס ולא תזדמן לו הטבילה לא יבטל מפני זה לא תורה ולא תפלה, כי כדאי הם המקילים לסמוך עליהם בשעת הדחק, ובלילה בעוד שלא טבל לא יניח מלקום באשמורת מלעסוק בתורה מפני שהוא טמא, כי כדאי הם שאר הפוסקים לסמוך עליהם. ולא יהיה האדם בטל מדברי תורה ויחשוב אותם השעות כיום שהוא חולה שבודאי אז לא יבטל תורה ותפלה, ומי שיחמיר על עצמו שלא יעסוק בתורה ותפלה בלא טבילה אפילו כשהוא חולה סברה זרה היא ואין ראוי לסמוך עליה. וכמו שכתבתי היה נוהג מהר"ר יצחק די לוריא אשכנזי ע"ה.

(רש"י חכמה - שער החזנה - פסק אחד עשר)

כי דבר ה' בזה וגו' זה הקורא דברי תורה במבואות המטונפות **ובענין** פשטי מאמר רבי ינאי פירש רש"י שמקילין בה במרחצאות או בנתנית ט' קבין שמחמירין בה במו' סאה, והתוספות כתבו דאף על פי שאמרו בגמרא בטלו לטבילותא כרבי יהודה בן בתירא היינו דוקא לתורה אבל לתפלה צריך. וכתבו תלמידי רבנו יונה בענין זה שאמרו שם בגמרא הביאו רב אלפס ע"ה, אין דברי תורה מקבלין טומאה, שנאמר הלא כה דברי כאש וגו', אמרו זכרוננו לברכה יש מפרשים דלא שנא קריאת שמע ולא שנא קריאה אחרת לכל מילי אמרינן אין דברי תורה מקבלין טומאה, ואין זה נכון בדודאי לא אמרו אלא בקריאת שמע בלבד אבל בשאר דברי תורה אסור, דהא אמרו (במדבר טו, לא) כי דבר ה' בזה וגו' זה הקורא דברי תורה במבואות המטונפות², והחמירו בזה יותר משאר כריתות, דבכל שאר כריתות הכרת מכפר ובוה אינו מכפר אלא אף על פי שנכרת עונה בה, עד כאן לשונו.

הרי שלדבריהם חמורה תורה מתפלה וחמור הקורא בתורה בטומאה בהיות גופו טמא מהקורא בתורה במבואות המטונפות שיש עליה עונש.

ירא שמים יצא ידי כלם

עוד כתבו לקמיה שכתב רב אלפס וכתב רבינו האי גאון זכרוננו לברכה כיון דגמרא ליכא בהא מילתא נקוט מנהג כל ישראל שכל בעלי קריין אף על פי שאין להם מים אין מתפללין עד שירחצו. וכתבו שם שרחיצה זו אינה במו' סאה אלא בט' קבין וט' קבין צריך להטילן עליו בכלי שיוכל להריקן עליו ממנו בלא שום הפסקה. וכן

א. אלא איש לבשרו ואיש למקרה לילה, אם חזר ועשה תשובה מרפין אותו, ואם לאו הרי הוא בחזקתו עד יום מותו, שנאמר זאת תהיה וגו' (שם ויקרא ט"ו ג), מיכן אמרו, הרוואה דם כטיפה של חרדל ואמרה, מי רואה [אותי] אין בכך כלום, העבירתו מנגד פניה פעמים ושלש, עם זכר עד חמשה פעמים עברה על מה שכתוב בתורה, ואשה כי ישכב וגו' (שם ויקרא ט"ו י"ח), נעשה זבה מתוך זבה.

ד. בענין טהרת ישראל במקוה של ארבעים סאה: ראה בפסיקתא דרב כהנא - (פסקא ו אות ב) וזה לשונו: ד"א צדיק אוכל לשובע נפשו (שם) זה חזקיה מלך יהודה אמרו עליו על חזקיה מלך יהודה שתי אגודות של ירק וליטרא אחת של בשר היו מעלים לפניו בכל יום והיו ישראל מליזים אחריו ואומר זה מלך ומשוש את רצין וכן רמליהו (ישעיה ח ה) ראויה מלכותיה לרצין וכן רמליהו הד"ה דכתיב יען כי מאס העם הזה את מי השילוח ההולכים לאט (שם) מהו לאט בר קפרא אמר חזרנו על כל המקרא ולא מצינו מקום ששמו לאט אלא זה חזקיהו מלך יהודה שהיה מטהר את ישראל במקוה של ארבעים סאה מיינין לאט אמר להם הקב"ה אוכלים אתון בעיי ולכן הנה ה' מעלה עליהם את מי הנהר וגומר (ישעיה ח ז), (ועיין עוד מקוה ישראל חלק א' ובהקדמה שם).

ובענין שיעור מי מקוה: ראה מדרש תנחומא (פרשת קרח סימן ב) וזה לשונו: שיעור מי מקוה מ' סאה כנגד מי באר שכתוב בתורה, וכמה ביצים בשיעור המקוה חמשה אלפים ושתיים והסאה קמ"ד ביצים, מ"ג ביצים וחומש ביצה שיעור החלה, ומנין למקוה שצריך ארבעים סאה דכתיב (ישעיה ח) יען כי מאס העם הזה את מי השילוח ההולכים לאט לא"ט בגימטריא ארבעים, הרי שיעור סאה טפח על טפח ברום טפח.

ובענין שיעור המקוה מ' סאה ראה בית יוסף (יורה דעה סימן רא אות א ד"ה צריכה שתטבול) וזה לשונו: צריכה שתטבול במי מקוה שיש בו מ' סאה. זה פשוט במסכת מקואות (פ"א מ"ז, פ"ה מ"ו) ובכמה מקומות בתלמוד מהם בסוף עבודה זרה (ע"ה): אך במי נדה יתחטא (במדבר לא כג) מים שהנדה טובלת בהם הוי אומר מ' סאה ובסוף פרק קמא דחגיגה (יא), תניא ורחץ (את בשרו) במים (ויקרא טו טז) במי מקוה את כל בשרו מים שכל גופו עולה בהם וכמה הם אמה על אמה ברום שלש אמות ושיעור חכמים מי מקוה מ' סאה. ומשמע בפרק עושין פסין דהני אמה על אמה ברום שלש אמות במרובע הוא ולא בעיגול. וכו' עיי"ש.

ב. וצריך לזהר מאוד בענין שלא יהא דבר חוצץ בין בשרו למים, ראה מסכת עירובין (דף עמוד ב) וזה לשונו: חציצין דאורייתא גינהו! דכתיב ויקרא (טו) ורחץ את כל בשרו (במים) מסורת הש"ס: [ורחץ במים את כל בשרו] - שלא יהא דבר חוצץ בין בשרו למים. במים - במי מקוה, כל בשרו - מים שכל גופו עולה בהן. וכמה הן - אמה על אמה ברום שלש אמות. ושיעור חכמים מי מקוה ארבעים סאה. כי איצטריך הילכתא - לשערו, וכדרכה בר רב הונא. דאמר רבה בר רב הונא: נימא אחת קשורה - חוצצת, שלש - אינן חוצצות, שתיים - אינן יודע. שערו נמי דאורייתא הוא, דתניא: ורחץ את כל בשרו - את הטפל לבשרו, וזהו שער! - כי אתאי הילכתא - לרובו ולמיעוטו, ולמקפיד ולשאין מקפיד, וכדרכי יצחק. דאמר רבי יצחק: דבר תורה, רובו ומקפיד עליו - חוצץ, ושאינו מקפיד עליו - אינו חוצץ. וגזרו על רובו שאינו מקפיד משום רובו המקפיד, ועל מיעוטו המקפיד משום רובו המקפיד. - וליגזור נמי על מיעוטו שאינו מקפיד משום מיעוטו המקפיד, אי נמי משום רובו שאינו מקפיד! היא גופה גזירה, ואנן ניקום וניגזור גזירה לגזירה? עכ"ל.

ג. ובענין חומר הענין של ראיית קרי ראה ילקוט שמעוני (פרשת מצורע רמז תקט) וזה לשונו: ראה האדם קרי חייב טבילה מן התורה אם אמר מי רואה אותי אין בכך כלום, העבירו מכנגד פניו שוב ראה קרי ואומר מי רואה אותי אין בכך כלום, וכן בפעם שלישית עובר על מה שכתוב בתורה ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב (ועבר על מה שכתוב) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר לסוף הוא נעשה זב מתוך דרכיו שנאמר איש איש כי יהיה זב מבשרו וגו' ומה תלמוד לומר איש איש אלא איש אחד לזב מבשרו ואיש אחד למקרה לילה, ואם חזר ועשה תשובה מרפאין אותו, ואם לאו הרי הוא זב עד יום מותו שנאמר וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו וגו'.

ראה עוד סדר אליהו רבה (פרשת טו ד"ה ראה אדם קרי) וזה לשונו: ראה אדם קרי חייב טבילה מן התורה, אמר, מי רואה אותי אין בכך כלום, העבירו מנגד פניו עד שלשה פעמים, ועבר על מה שכתוב בתורה, ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע וגו' (ויקרא ט"ו ט"ז), סוף שנעשה זב מתוך דרכיו, שנאמר וידבר ה' [וגו'] איש איש כי יהיה זב (שם ויקרא ט"ו א' ו'ב'), מה תלמוד לומר איש איש,

פרק לה

בו יבואר גודל סגולת המקוה המסוגלת לכל הענינים - סגולה להבנת התורה - מקוה מסוגל להתחכם בתורה - מהפך מדת הדין למדת הרחמים - מסוגל לרפואה שלמה - רפואת הנפש ורפואת הגוף - מסוגל לכישוף ולהמתקת הדינין - מסוגל לכשרים - מסוגל לחן - מסוגל להצלחה אפילו במילי דעלמא - מסוגל להסיר טרדה - מסוגל לאמונה - סגולה לפרנסה ולשמחה - מסוגל להשראת השכינה - הטבילה במקוה מעלה יסוד המים - אין שיעור וערך לגודל השכר - סגולה להינצל מכעס - התפלה היא נשמעת - אם אינו טהור מעכב את התפלה - מצלת ממיתה בידי שמים - המקוה הוא עיקר גדול לטהרה, קדושה, שמחה, בריאות - הליכת מקוה אינו מזיק ומאריך ימים - טבילה מביא תועלת גם לחיי הגוף, אף אם הוא טובל במים קרים - על ידי הטבילה מכניע היצר - המקוה מביא ליראה - ש"י טבילות מסוגלים ליראה - מקוה מביא לחשק בלימוד התורה וקיום המצוות - הטבילה מחזקת את הלב בתורה ותפלה - המקוה מציל מכל רעה

אין שיעור וערך לגודל השכר

מסוגל לכישוף ולהמתקת הדינין

המגיד אמר להבית יוסף זכרונו לברכה, כי אין שיעור וערך לגודל השכר הנוהרים בטבילה זו. (זוהר צדיקים)

והזהיר בטבילת עזרא יהי מובטח שלא ישלוט בו דבר כישוף וכל שונאיו יפלו תחתיו וכל הדינים נמתקין מעליו, וכל האריכות הגלות וכל הצרות הבאות על הכלל ישראל חס ושלום בדור הזה הוא על ידי שבטלו טבילת עזרא. (סגולת ישראל, ערך טבילה)

סגולה להינצל מכעס

מסוגל לכשרים

הזהיר במקוה אין לו כעס ולכך מקוה מספרו כע"ס עם הכולל. (סידור לב שנת, בהקדמה)

(עמק יהושע, שער הטהרה חזית ע"ז)

מקוה מבטל כשפים.

מקוה מסוגל להתחכם בתורה

מסוגל לחן

כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים, אשר ישמעון את כל החוקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה, סופי תיבות של החוקים האלה ואמר'ו ר'ק הוא מקוה, כי מקוה טהרה יעשה לו סגולה להתחכם בתורה. (כף החיים פלחגי, סימן ח)

(יגל יעקב, פשט וישלח)

טהרת המקוה הוא מסוגל לחן.

מסוגל להצלחה אפילו במילי דעלמא

ידוע לכל מספרים הקדושים גודל מעלת טהרה בכל עת ובפרט קודם התפלה, ולא נצרכה אלא להעדפה כי אפילו במילי דעלמא קבלתי ונסיתי שאם הוא מסופק באיזה ענין אם ואיך לעשותו, יטבול במקוה טהרה ואחר כך יחליט בדעתו ואז יצליח אם ירצה השם, וכן אם חלם לו איזה חלום ונפשו עגומה עליו יטבול במקוה. (נדה לדך, ערך טהרה)

מהפך מדת הדין למדת הרחמים

מסוגל להסיר טרדה

ועל ידי הטבילה מהפך מדת הדין למדת הרחמים, שכל מנין הטפחים של מקוה עולות בגימטריא תרמ"ח אותיות תרחם. (מעבד יבק, פ' כ"ה)

בשם הרב הקדוש ר' פנחס מקאריץ זכרונו צדיק לברכה דטבילה במקוה טוב להסיר טרדה. (זמרי פנחס, חזית קיע"ב)

מסוגל לאמונה

מסוגל לרפואה שלמה

מקוה הוא סגולה לאמונה, ובמדינות שממעטין במקוה נתרבה האפיקורסות, וכל שכן מי שלומד בספרי קבלה בלא מקוה, זה הלימוד הוא לאדם סם המות ממש שמתרבה אצלו האפיקורסות וקרוב להשתמד רחמנא ליצלן. (דברי ישראל, פשט בשלח)

וכאשר באו אליו (להרב הקדוש מנאסאד זכרונו צדיק וקדוש לברכה) להתפלל עבור חולה רחמנא ליצלן, הלך מיד למקוה, ועין בעין ראו שתיכף ומיד הוטב לו, הגם שהרבה פעמים הי' אחר יאוש, כאשר באמת איתא בספרים הקדושים שטבילת המקוה היא סגולה להמתקת הדינים. (הדלת קודש)

בשם הרב הקדוש מקאזמיר זכותו יגן עלינו דמקוה חמה מסוגל לפרנסה ולשמחה. (נפלות התפוזית שלמה, חזית ח')

מסוגל להשראת השכינה

רפואת הנפש ורפואת הגוף

מקוה הוא מסוגל להשראת השכינה, דכתיב (בראשית א, ב) ורוח אלקים מרחפת על פני המים וכשטובל, הוא בתוך המים אם כן השכינה שורה על ראשו. (מפי רבינו הקדוש מספינקא זנוקלה"ה)

מקוה אותיות קומה, כלומר על ידי טהרה במקוה כשרה מטהרין את הקומה, את שלימות רמ"ח אבריו וש"ה גידין של האדם בנפש רוח ונשמה, ומתרפאין על ידי כך ברפואת הנפש ורפואת הגוף ומכל המדות רעות. (דברי יחזקאל, ליקוטים)

הליכת מקוה אינו מזיק ומאריך ימים

שמעתי ממורי חמי הרב הצדיק מורנו הרב ר' שלום מבעלזא זכרוננו צדיק וקדוש לברכה שלכך מסיימת הגמרא (ברכות

דף כ"ב) בענין טבילת עזרא, כל הנוהר בה מאריך ימים, שדרך התלמיד חכם שיש לו מזג רך ויחשוב שאם ילך למקוה יזיק לו, ולכך איתא בגמרא שמאריך ימים, מבלי להזיק חלילה. (פירוט לך שמו, בהקדמה)

שאיין אדם יכול לזכות לקדושה כשאינו מטהר עצמו במקוה, ויש בני אדם שאומרים אמתלא שאינם מטהרים את עצמן שחוששים שיזיקו להם המים, וכתוב ונשמרתם מאד לנפשתיכם, אך טועים הם כי מי שמקיים מצוה זאת, בריא רמ"ח אבריו וגידיו, וראי' לזה מהגמרא (ברכות כ"ב ע"א) כי אתא זעירא אמר בטלוח לטבילותא וכו' אמר ר' ינאי שמעתי שמקילין בה, וכל המחמיר בה על עצמו מאריכין לו ימיו ושנותיו.

ולכאורה למה לא מציינו שכר זה בשאר מצות דרבנן, אלא הוא לפי שיש מונעים עצמן מזה מטענה שיכולים לבא חס ושלום לידי היפך מאריכות ימים, וטענה בפיהם שמחוייבים לשמור נפשו, לכך קבעה הגמרא שכר אריכות ימים על זה להראות שטועים המה. (מדבר קדש, פסגת בשלח)

טבילה מביא תועלת גם לחיי הגוף, אף אם הוא טובל במים קרים

ושמרת מאיש אלקים אדוננו מורנו ורבנו הרב הגאון הקדוש המקובל האלקי מרן יהודה צבי זצוקלה"ה אב בית דין דקהלת ראזלע, שהדאקטער הגדול הודה לו שטבילת מקוה אינו מזקת כלל וכלל, ובשם מורנו הרב נחמן הקדוש (ליקוטי מוהר"ן תנינא תורה קכ"ג) שמקוה אינו מזקת כלל ודאקטיר שיאמר לו כי המקוה מזקת אינו דאקטיר כלל וכלל ואינו יודע מאומה, כי אדרבה טבילה במקוה טובה היא מאוד לבריאת הגוף, והיא רפואה שלימה לכל מכאובים, כאשר יגיד הנסיון, כי יש נקבים קטנים ודקים מאוד הרבה בגוף האדם, והם נקבי הזיעה שדרך שם יוצא זיעת אדם, והם צריכים לפתוח, כי אם נסתמים נקבי הזיעה יוכל ליחלש וליפול לחולשה חס ושלום, ועל ידי טבילה במים אפילו הם קרים מעט, נפתחין נקבי הזיעה, וזה טוב מאוד לבריאת הגוף.

וראיתי להצדיקים הגאונים הקדושים והטהורים נשמתם עדין, מורנו הרב ר' משה מאוהעל, מורנו הרב ר' אשר מראפשיטץ, מורנו הרב ר' צבי הירש מרימאנאב, מורנו הרב ר' מאיר מפרימסלאן, מורנו הרב ר' שמעון מיעריסלב, מהר"י מסאדיגורא, מורנו הרב ר' שלום מבעלזא זכותם יגן עלינו אשר מזגם הי' רך וטבולו במקוה, ובפרט בזמן הזה אשר בכל מקום תפוצות ישראל המקואות נעשים על ידי חימום מעט, בודאי אין שום תירוץ אפילו לגבר חלש רחמנא ליצלן. (מזוני צדק, פסגת וילך)

(מזכך על תהלים, מזמר מזיר לעולם)

על ידי הטבילה מכניע היצר

יזקך לטבול בעת הצורך כי זה עיקר הטהרה שלא ילך מזוהם, וזה שמירה גדולה להכנעת היצר. (הנהגות ישירות)

המקוה מביא ליראה

ליראה, תלך למקוה דנאמר נותן באוצרות תהומות יראו מה' כל הארץ (תהלים לג, ז), נותן באוצרות תהומות פירש רש"י זכרוננו לברכה תחת הארץ, רמז נותן באוצרות תהומות על ידי המקוה שהיא תחת הארץ, יזכו ליראה. (ספר המדות)

ראינו אצל הצדיקים ואנשי מעשה כשרצו לפעול המתקת הדינים עבור מקשה לילד רחמנא ליצלן, הלכו אז אל המקוה בכדי לעורר בזה בחי' לידה לצאת מרחם אמו, וכמו שרמזתי בקרא את וה"ב בסופ"ה, היינו סופ"ה עולה מקו"ה א"ת וה"ב ר"ת ב'טרם ת'בוא א'ליהן ה'מילדת ו'ילדו.

שמעתי מזקנים תלמידי חכמים מתלמידי הרב הקדוש מזידיטשוב בעל עטרת צבי זכותו יגן עלינו, כי בימי נערותו כאשר החל רוח ה' לפעמו והי' משכנו בבית אביו ואמו בכפר, והלך לטבול בימות החורף, בנהר תחת הקרח, ופעם אחת באו אליו להתפלל עבור מקשה לילד (בידעם כי הוא ת"ח ועובד ה', אם כי הי' צעיר לימים מאד), והלך במכוין אודות זה בלילה ותבר גזיזי וכו' את הקרח הנורא, וכאשר טבל בכונה זו והגבי' ראשו לעלות מתוך הקרח והנה אבד הנקב אשר עשה בקרח ולא יכול למצוא המקום לעלות מתחת הקרח, ביקש העיקר אז שהמקשה לילך תושע במהרה ולא בעד עצמו, אם כי בהרגישו שאבד המקום פתוח לעלות מתוך הקרח הרי הוא בסכנת מות חניקה מיד, ולא התפלל בעד עצמו רק בעד הנוכח, ומיד מצא הפתח בהקרח ועלה מטבילתו ובה לביתו ושמע כי נפקדה המקשה לילד. (דברי יערה, מהדור"ח קמ"ח סימן קי"ט)

הטבילה במקוה מעלה יסוד המים

ויסוד המים הוא לח, וממנו נתעורר תאות רעות והתענוגים כמו ניאוף רחמנא ליצלן, ועל ידי הטבילה במקוה הוא מעלה יסוד המים שהוא לח. (זוהר יש"ח, פסגת וינ"ח)

התפלה יהא נשמעת

אל יתפלל בלא נקיות כפים ובלא טהרה, כי תפלתך לא תהא נשמעת. (חזקוניות חיים, להר"ש ז"ל)

אם אינו טהור מעכב את התפלה

אחד מן הדברים המעכבים את התפלה שלא תהי' תפלתו נשמעת, הוא אם אינו טהור. (רמזית חכמה בשם ספר חסידים, סימן תרי"ב)

מצלת ממיתה בידי שמים

וכמו ששמעתי ממורי זקני הגאון מוהרא"י האבד"ק קו"ד, שאמר בשם דודו הרב הגאון הקדוש מורנו הרב נפתלי מראפשיץ זכותו יגן עלינו, הוא אמר גודל מעלת טבילה במקוה שמצלת ממיתה בידי שמים ומכרת וכו'. (מזוני צדק, פסגת וילך)

המקוה הוא עיקר גדול לטהרה, קדושה, שמחה, בריאות

והמקוה הוא עיקר גדול לטהרה ולקדושה ולשמחה ולבריאות ולכל דבר טוב, ונתגלה לנו זאת מרבתינו הקדושים הבעל שם טוב ותלמידיו ותלמידי תלמידיו זכותם יגן עלינו, ובמסכת ברכות כ"ב ע"א אמר ר' ינאי כל המחמיר וכו' מאריכין לו ימיו ושנותיו עלה בדעתי עכשיו אולי אפשר כוונת הז"ל עפ"י מה שפירש רבינו החתם סופר ז"ל במסכת הנ"ל דף נ"ד סוף ע"ב, ג' דברים המאריך בהן מאריכין לו ימיו ושנותיו, המאריך בתפלה וכו' כי להאריך בתפלה וכו' יש חשש ביטול תורה, לזה אמר ר' ינאי שמאריכין לו ימיו ושנותיו ממילא לא יהי' לו היזק מביטול תורה כמו כן אני חושב לענין הליכה להמקוה. (כתבי קודש פשעווארסק, מכתב ל"ו)

עדן הנה בעת לימודו הי' פתאום מתבלבל מוחו ושכח או נתבלבל רעיונו ויעצו מורו הגאון ר' שכנא שישמור טבילת טהרה המחזקת את המוח בתורה ומחזקת את הלב בתפלה, עד כאן.

(חונך הסיפורים, כסופו)

המקוה מציל מכל רעה

והנה לזכות לבחינת הצדיק הוא נתעורר על ידי טהרת המקוה כנודע מספרים הקדושים, ועיין בזוהר בראשית דף ל"ג ע"א מקוה דא צדיק, וכן נרמז בקרא שאמר הכתוב רבות רעות צדיק ומכולם יצילנו ה', שסופי תיבות של צדי'ק ומכול'ם יצילנ'ו ה' הוא מקוה, שניצול הצדיק מכל רעות על ידי מקוה, וגם על ידי מקוה נקרא בשם צדיק.

(מגדיל ישועות מלכו)

ש"י טבילות מסוגלים ליראה

גם ש"י טבילות מסוגלים ליראה, יובילו שי למורא, יובילי ש"י, ש"י טבילות מובילות ומסוגלים למורא, ליראה. (ספר המדות)

מקוה מביא לחשק בלימוד התורה וקיום המצוות

אם יטבול האדם שבע טבילות ויכוין בהם ליטהר מצרעת הלב, כמו שאמר אלישע לנעמן (מלכים ב) שכן כתוב בתורה ומלתם את ערלת לבבכם (דברים י, טז) יועיל לו לטהר מצרעת הלב המונעת את הרגש והשמחה במצות, ויפתח לבו לחשק ולשמחה גדולה בלימוד התורה הקדושה וקיום המצות.

הטבילה מחזקת את הלב בתורה ותפלה

אחד הגאונים מתלמידי הגאון המפורסם ר' שכנא מלובלין נשמתו

יִשְׂאֲלוּ אוֹתִי בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה, "שְׁלוֹם? הַיְהוּדָה! הֲאֵם יָדַעְתָּ שְׂאֵפְשֶׁר לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אֲטוּס?" אֲשִׁיב, "כֵּן."

יִשְׂאֲלוּ, "וּמָה עָשִׂיתָ לָזֶה?"

אֲשִׁיב, "הַדְּפַסְתִּי מִלְיוֹנֵי סַפְרִים עַל הַזוה"ק, וְאִמְרַתִּי בְּדַרְשׁוֹת אֶת הָאֲמֵת שֶׁכֵּל הַרְבָּנִים וְהָרָאשִׁי יִשְׁיבוֹת שְׁלֵא אֹמְרִים לְקַהֵל שְׁלֵהֶם לְלַמַּד זוהר הַקְּדוֹשׁ הֵם רָאשֵׁי הָעָרֵב רַב [כֵּן זֶה כְּתוּב בְּזוה"ק 172 פְּעָמִים - וְגַם מוּבָאִים בְּ-140 סַפְרֵי תַלְמִידֵי בְּעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע - סָךְ הַכֹּל 310 מְרָאֵי מְקוּמוֹת, וְהַדְּפַסְתִּי הַכֹּל בְּ-17 סַפְרִים וְכֵן אֶחָד יְכוּל לְרְאוֹת אֶת זֶה], וְהֵם אֲשֵׁמִים עַל כָּל הָאֲסוּנוֹת שְׂמַגִּיעִים לְכָל יִשְׂרָאֵל מִיָּדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ. זֶה הִיא הָאֲמֵת הַיְחִידָה שֶׁתִּקְבַּל בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה."

בוקר חדש מפציע בעולם משמיע זוהר ומאיר לכולם.

ברדיו 2000 טל: 03-5220005
תוכלו להאזין ברינה
כל דרשה מיוחדת במינה
חמש דקות בלבד להקשנה

ובנוסף תוכלו להאזין
לתוכניתו של האדמו"ר מהאלמין
"חיים על פי הזוהר"
כל יום רביעי בשעה 12:00 בצהריים.

חמש דקות

זוהר חק לישראל

כל יום בשעה 8:05 בבוקר

חמש דקות

זוהר דף היומי

כל יום בשעה 8:00 בבוקר

ובזכות התנא הקדוש האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי
יושפע שפע רב, וכל מילי דמיטב
שמעו ותאיר נפשכם!

השיעורים מוכנים ומסודרים
וכל החפץ להיות מן המאירים
יבוא ויטול לרבים להשמיע
זכויות אדירות להשפיע

להזמנת דיסקים 054-457-7956

בחמש דקות קנית קניין רוחני מיוחד!